

Откровение.

На моя мжжъ.

Срѣснахъ те азъ тогазъ, когато цѣлий свѣтъ
За менъ бѣ чуденъ рай,
Когато в' дивний миръ най-дѣвствени полетъ
Се ширѣше безкрай!

Когато с' луда страсть увличахъ се сама
Къмъ всички красоти,
Когато в' жаръ гърди най-сладката нега
Лилѣеше мечти!

Срѣснахъ те азъ тогазъ и съ първата любовь,
По-чиста отъ кристалъ,
Безумно, въ даръ на тебъ, на пръвъ сърде-
ченъ зовъ
Пристѣпихъ в' свѣтъ олтарь.

Изминаха се дни . . . Закрѣпвала любовь
Цвѣтѣше въ кѣта скритъ, —
Въ омая дивна оц' царѣше новъ животъ
И буренъ и честитъ!

.
Далечъ си днесъ отъ менъ . . . Срѣдъ боеви-
тънтежъ

Изплащашъ родна данъ,
А въ моитѣ гърди пакъ първия копнежъ
По тебъ, мой милий блѣнъ!

Русе, 1916.

Ек. Манчева.